

mer der slet ikke noget ud af det, sådan er det, men der vil jeg så bare minde hr. Per Clausen om, at hr. Per Clausens alliancepartner, hr. Ole Sohn, gruppeformand for Socialistisk Folkeparti, faktisk sagde om Skattekommissionens oplæg, og det er jo i og for sig usædvanligt, at man så meget tilslutter sig en kommission og ikke engang et regeringsoplæg efterfølgende, men en kommission:

»Skattekommissionen rammer inden for skiven. Der er ikke noget, der kolliderer med det fælles udspil fra SF og Socialdemokraterne.«

Det vil jeg bare minde om, og det er det parti, som hr. Per Clausens Enhedslisten vil gå i alliance med – eller de partier.

Kl. 13:18

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Hr. Villy Søvnal som ordfører.

Kl. 13:18

(Ordfører)

Villy Søvnal (SF):

Jeg vil gerne starte med at byde den nye regering og de nye ministre og ikke mindst den nye statsminister velkommen. I SF ser vi frem til den kommende tids politiske arbejde, og vi håber på et godt og konstruktivt samarbejde med den nye statsminister.

Den krise, vi står midt i, er meget alvorlig. Det kræver, at politikerne lægger sig i selen for at finde løsninger på danskernes problemer, fornuftige løsninger, som kan samle opbakning på tværs af partiskel og blokke. De tidligere VK-regeringer, som hr. Anders Fogh Rasmussen har stået i spidsen for, har desværre været præget af behård blokpolitik med Dansk Folkeparti. Resultaterne er blevet derefter. Det så vi senest med den smalle skattereform, som kunne have været langt bedre for almindelige og lavtlønnede lønmodtagere, hvis oppositionen havde deltaget.

En ny statsminister og en ny regering er derfor også en ny chance. Det er en chance for at lægge blokpolitikken på hylden og en gang for alle sige farvel til det snævre samarbejde med Dansk Folkeparti. Vi håber, at statsministeren vil gribe den chance, men vi er jo ikke så naive i SF, og vi kan også godt læse aviser.

Her kan jeg forstå på Venstres politiske ordfører, hr. Peter Christensen, at regeringen nu erklærer SF krig. Jeg kan også forstå, at SF og uendtegnede er blevet udråbt til hovedfjenden. Det er vi selvfølgelig lidt bærede over, men det virker nu også lidt hen i vejret, at man i en situa-

tion, hvor tusindvis af lønmodtagere mister deres job, hvor bandeoptøjer præger gaderne, og hvor velfærden skranter mange steder, så bruger tid på at føre krig med SF. Jeg tror, at rigtig mange danskere synes, at man skulle bruge mere tid på at løse problemerne i stedet for at vælge at føre krig med SF.

En vigtig forudsætning for, at vi kan få et bredt politisk samarbejde, er, at man erkender krisens omfang. Skal man løse et problem, er forudsætningen, at man erkender problemet. Derefter skal man være klar til at handle. Krisen forsvinder ikke, ved at man ignorerer den eller snakker om noget andet fra morgen til aften. Hvis problemerne skal løses, kræver det lederskab og politiske initiativer, så ledigheden ikke eksploderer yderligere og bider sig fast.

Jeg vil bare give et par tal: I øjeblikket mister 5.000 danske lønmodtagere deres job hver måned. Ledigheden er nu på 70.000 personer, og det svarer til det niveau, som regeringen forudsagde at man først ville nå ved udgangen af 2009, men det nåede man allerede efter 2 måneder. Væksten i dansk økonomi er negativ; regeringen forudsagde i august, at der i 2009 ville være et overskud på 56 mia. kr. på statens finanser, nu ender det med et underskud. Kort sagt: Regeringen har i katastrofal grad fejlvurderet krisens omfang fra dag et. Den har gjort alt for lidt for at dæmpe krisen, og det, regeringen trods alt har gjort, har været for lidt og for sent.

Statsministeren har tidligere udtalt, at krisen er overstået her til sommer. Jeg ville ønske, at han havde ret, men det har han ikke. Det, der er brug for nu, er en meget mere realistisk analyse af krisens omfang og en ambitiøs plan, som kan skabe vækst og beskæftigelse til danskerne og ruste landet til fremtidens udfordringer. Vi tror ikke på, at skattelettelse til de mest velstillede er den rette medicin. Vi ved ikke, hvor mange af pengene der vil blive brugt på udlandsrejser. Vi ved ikke, hvor mange der vil blive brugt på luksusvarer produceret i udlandet. Vi ved ikke, hvor meget der vil blive sparet op. Kort sagt: Vi aner ikke, hvor mange job det vil give.

Vi havde hellere set, at regeringen havde udvist ansvarlighed og rettidig omhu, at man havde investeret klogt og målrettet og investeret i de ting, som vi ved virker – ved at renovere den nedslidte offentlige boligmasse, ved at sætte skoler, ældreboliger og plejehjem i stand, ved at sikre energirenoveringer, også i de private hjem. Det ville være initiativer, som ville skabe job i den private sektor til murere, til malere, til tøm-